

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.067 van 28 februari 2002
in de zaak A. 51.528/XII-2185.**

In zake : de NV Aannemingsmaatschappij C.F.E.,
die woonplaats kiest bij
advocaat J.-J. VAN RAEMDONCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpsessesteenweg 187

tegen :

de NV AQUAFIN,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Aannemingsmaatschappij C.F.E. op 6 mei 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van onbekende datum waarbij [verwerende partij] ingevolge een openbare aanbesteding de werken betreffende lot 2 [elektro-mechanische uitrusting] van een rioolwaterzuiveringsinstallatie te Eeklo toevertrouwt aan de nv De Nul”;

Gelet op het arrest nr. 100.087 van 23 oktober 2001 waarbij de debatten worden heropend en de zaak opnieuw wordt opgeroepen op de terechtzitting van 13 november 2001, waarop de zaak voor nadere behandeling wordt gesteld op 11 december 2001;

Gezien de memorie na heropening der debatten van de verzoekende partij en de memorie en de nota na heropening der debatten van de verwerende partij;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.-J. Van Raemdonck, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat P. Peeters, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Verbetering van een schrijffout in arrest nr. 100.087.

Overwegende dat in de voorlaatste overweging van het voornoemde tussenarrest nr. 100.087 de inhoud van de aldaar vermelde arresten onvolledig is weergegeven; dat in de laatste volzin van die overweging moet worden gelezen “een naamloze vennootschap die geen beslissingen kan nemen die derden kunnen binden” in plaats van “een naamloze vennootschap die geen beslissingen kan nemen”;

2. Over de exceptie.

Overwegende dat de Raad van State met zijn voormeld arrest nr. 100.087 de debatten heeft heropend teneinde de partijen in de mogelijkheid te stellen meer gegevens te verstrekken, dienstig om uitspraak te doen over een exceptie van de verwerende partij; dat in die exceptie wordt betoogd dat de bestreden beslissing die door de raad van bestuur van de verwerende partij is genomen, niet geldig voor de Raad van State kan worden aangevochten en het verzoekschrift bijgevolg niet ontvankelijk is, aangezien zij geen administratieve overheid is in de zin van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende, zoals reeds in het arrest nr. 100.087 is gesteld, dat luidens artikel 14, § 1, van de voornoemde gecoördineerde wetten, de Raad van State enkel kennis mag nemen van beroepen tot nietigverklaring van onder meer de akten en reglementen van “administratieve overheden” en dat bij arrest nr. 93.289 van 13 februari 2001 van de algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State, met betrekking tot vrije onderwijsinstellingen, is gewezen dat, indien privé-personen een rechtspersoon oprichten, de werkwijze ervan regelen en in voorkomend geval kunnen beslissen deze af te schaffen, een dergelijke rechtspersoon die met de overheid geen organiek verband heeft, geen administratieve overheid is in de zin van artikel 14, § 1, van de voornoemde gecoördineerde wetten;

Overwegende dat te dezen, rekening houdend met de voorgelegde stukken, de Raad van State vaststelt dat de al dan niet als administratieve overheid te kwalificeren verwerende partij is opgericht bij notariële akte van 25 april 1990, bekendgemaakt bij uittreksel in de bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 19 mei 1990, onder de privaatrechtelijke rechtsvorm van de naamloze vennootschap met als naam “Aquafin” door, eensdeels, de naamloze vennootschap “Vlaamse Milieuholding” en, anderdeels, de naamloze vennootschap “Seed Money en Startersfonds Gimv”; dat deze beide vennootschappen zijn opgericht door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij Voor Vlaanderen [GIMV], de eerste op 18 januari 1990, de tweede op 27 december 1989; dat noch uit hun statuten bij hun oprichting of uit wijzigende akten kan worden afgeleid en overigens ook nergens door partijen wordt beweerd, dat zij, althans op het ogenblik dat zij de verwerende partij hebben opgericht, niet als privé-personen zouden mogen worden aangemerkt; dat alvast niet blijkt uit de voormelde akten dat zij, die in wezen als financiële houdstermaatschappijen zijn opgericht, beslissingen zouden kunnen nemen die derden kunnen binden en op die wijze zelf in aanmerking zouden kunnen komen voor een kwalificatie als administratieve overheid; dat hetgeen voorafgaat het besluit wettigt dat de verwerende partij een privaatrechtelijk rechtspersoon is die is opgericht door privé-personen en dus met de overheid geen organieke band heeft; dat zulks reeds volstaat om, analoog met hetgeen is aangenomen in het voormelde arrest nr. 93.289, de verwerende partij de hoedanigheid van administratieve overheid te onzeggen;

Overwegende dat te dezen die conclusie nog wordt versterkt door de wettelijke en decretale context waarbinnen de voormelde vennootschappen functioneerden op het ogenblik dat zij de verwerende partij hebben opgericht; dat immers vooreerst de beide oprichtende vennootschappen zelf zijn opgericht als dochtermaatschappijen van de GIMV; dat uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 2 april 1962 tot oprichting van een nationale investeringsmaatschappij en van erkende gewestelijke investeringsmaatschappijen en haar wijzigende wetten blijkt dat de wetgever niet de bedoeling had van de GIMV en de vennootschappen waarin zij participaties heeft, administratieve overheden te maken [zie onder meer Parl. St., Senaat, 1975-76, nr. 766/1,7 en 10, Memorie van toelichting en nr. 766/2, 6, Verslag; Parl. St. Senaat, 1977-78, nr. 415/2, 188, Verslag]; dat voorts, zoals de verwerende partij reeds betoogde in haar memorie van antwoord, uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van de Vlaamse Raad van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, blijkt dat de decreetgever juist beoogde taken betreffende de waterzuivering voortaan op te dragen aan een vennootschap

met een privaatrechtelijk karakter, zulks gelet op de minder goede ervaring met administratieve overheden in het verleden [Toelichting van de bevoegde gemeenschapsminister, Parl. St., Vl. R., 1989-90, nr. 395/9, 78 e.v.]; dat daartoe bij artikel 58 van dat decreet, door wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij werd afgeschaft [nieuw artikel 32 decies, § 2] en de uitvoering van de bedoelde taken betreffende de waterzuivering werd “toevertrouwd aan een vennootschap die de rechtsvorm heeft van een naamloze vennootschap en opgericht is door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen of een dochtermaatschappij hiervan” [nieuw artikel 32 septies, § 1];

Overwegende dat aan hetgeen hierboven is vastgesteld geen afbreuk wordt gedaan door hetgeen de verzoekende partij in haar memories betoogt; dat, om aan te tonen dat de verwerende partij wel een administratieve overheid is, zij vooreerst stelt dat de verwerende partij “tengevolge” van een wet is opgericht, namelijk het voornoemde artikel 32 septies, § 1, zoals bij decreet van 12 december 1990 in de wet van 26 maart 1971 ingevoegd; dat dit standpunt echter niet kan worden onderschreven; dat immers de verwerende partij haar oorsprong niet vindt in die bepaling, maar reeds was opgericht bij de voormelde akte van 25 april 1990 en dienvolgens voordat het decreet van 12 december 1990 zelfs maar was aangenomen; dat de verzoekende partij voorts in haar memories nog een aantal andere gegevens aanbrengt, waaruit zij afleidt of mede afleidt dat de verwerende partij een administratieve overheid is, meer bepaald een opdracht van algemeen belang, een controlebevoegdheid van de overheid door middel van een meerderheidsparticipatie, door het opleggen van investeringsprogramma's en door de vaststelling van een vergoeding voor de taakuitoefening, de aanwezigheid van “attributen van openbare macht” zoals de mogelijkheid om gronden in te nemen en om erfdienstbaarheden op te leggen, een monopoliepositie en een onteigeningsbevoegdheid; dat op dit onderdeel van dat betoog niet nader moet worden ingegaan, nu de Raad van State heeft vastgesteld dat te dezen de door hem vereiste organieke band tussen de verwerende partij en de overheid ontbreekt en het niet in de wil van de wetgever of decreetgever lag dat het anders had moeten zijn;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat de exceptie gegrond is; dat de verwerende partij te dezen niet kan worden aangemerkt als de in artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bedoelde administratieve overheid; dat het aldus de Raad van State niet toekomt van de vordering tot nietigverklaring kennis te nemen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

In arrest nr. 100.087 van 23 oktober 2001 dient in de laatste volzin van de voorlaatste overweging te worden gelezen “een naamloze vennootschap die geen beslissingen kan nemen die derden kunnen binden” in plaats van “een naamloze vennootschap die geen beslissingen kan nemen”.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig februari 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.